

Etelä-Suomen Spanielikerho - Syd-Finska Spanielklubben ry

70 vuotta

Suomen Spanielikerhon perustava kokous pidettiin 22.10.1947 Hotelli Klaus Kurjessa Helsingissä. Spanieliyhdistyksen perustaminen oli ollut suunnitelmissa jo 1930-luvun loppupuolella, mutta sotavuodet katkaisivat aikeet. Uuden yhdistyksen nimeksi otettiin Suomen Spanielikerho ry. - Finska Spanielklubben rf. Toiminta-alue tuli olemaan koko maa. Vasta perustettu yhdistys liittyi Suomen Kennel-Liiton jäseneksi ja sai samalla rotujärjestöoikeudet.

Puheenjohtajaksi valittiin Kurt Westermarck ja sihteeriksi Kurt Thomasson. Cockerspanielit ja muutama springerspanieli olivat ainoat spanielirotut maassamme. Ensimmäiset spanielirotuiset koirat, kaksi irlanninvesispanielia, oli tosin tuotu maahamme 1910-luvun alussa, mutta yhtään pentuetta ei tuolloin syntynyt.

Ensimmäiset cockerspanielit tuotettiin maahamme 1920-luvulla. Muutama pentue näki päivänvalon. Ensimmäinen suunnitelmallinen cockerspanieleiden kasvattaja, jonka kasvattien ja omistamien koirien nimiä säilyi sukutauluissa pitkään, oli Richard Eager hänen agronomiammattinsa innoittamana kennelnimenä Muc Hill. Kennelinsä hän perusti 1930-luvulla. Eager toimi myös arvostettuna ulkomuototuomarina. Richard Eager kuoli kerhon 10-vuotispäivänä 15.11.1957 ehtien vielä kuolinpäivänään sähköitse onnitella juhliavaa yhdistystä.

1. Kuva Richard Eager

Yhdistyksen jäsenmäärä kasvoi nopeasti. Vuoden 1948 lopussa kerhossa oli 99 jäsentä ja seuraavan vuoden aikana lukumäärä lähes kaksinkertaistui.

Kerhoiltoja pidettiin ja paikkana oli aluksi Hotelli Klaus Kurki. Illanvietot eivät kuitenkaan saavuttaneet kovin suurta suosiota, ja niin niiden pitämisestä luovuttiin vähitellen.

Kerhoiltaperinnettä alettiin elvyttää uudelleen 1950-luvun alussa ja paikaksi valittiin hotelli Torni ja aiheina olivat tiedottaminen ”uudesta nuorten koirien kasvatuskurssista” sekä Edmund Natusen katsaus Norjan spanielikantaan.

Kerhoiltoja matkustettiin pitämään myös Helsingin ulkopuolelle, mm. Imatralle, Kotkaan, Tammisaareen, Turkuun, Lappeenrantaan, Lohjalle ja Porvooseen. Olihan yhdistys koko maan kattava rotujärjestö ja jäseniä ympäri maata

Kun Ester Selesté vuonna 1954 Kurt Thomassonin jälkeen valittiin kerhon puheenjohtajaksi, ryhdyttiin pitämään säännöllisesti kerhoiltoja, ja niihin kutsuttiin eri alojen koira-asiantuntijoita luennoimaan. 1970- ja -80 luvuilla kokoonnuttiin kerran kuussa mm. Yrittäjänäisten kerhohuoneistossa Fredrikinkadulla ja vanhassa Pauligin huvilassa Mechelininkadulla Helsingissä.

Jalostus oli kerhon tärkeimpiä tehtäviä. Toisena toimintavuotena yhdistys sai lahjoituksena Ruotsista kaksi cockerspanieliurosta. Näiden lahjoitusten lisäksi Ruotsista tuotettiin viisi cockerspanielia ja Belgiasta yksi sekä Tanskasta yksi cockerspanieli ja kaksi springerspanielia. Jalostuspäivät kuuluivat pitkään yhdistyksen toimintaan. Yhdistyksellä oli jalostustoimikunta vuosien ajan.

Kerho oli jo vuonna 1951 mukana järjestämässä Ruskeasuon koiranäyttelyä, ja näin kiinnostus näyttelyiden järjestämiseen heräsi ja jatkui aina 1990-luvulle asti. Näyttelyitä järjestettiin vuosittain 1 – 2.

1950-luvun alussa toiminta alkuinnostuksen jälkeen hiipui, ja jäsenmäärä laski 44:ään.

Edmund Natusen aloitteesta päätettiin vuonna 1954 ryhtyä pitämään nuorten koirien koulutusta, ja paikaksi saatiin Malmin ampumaradan alue. Näyttelykoulutukseen kokoonnuttiin 1960-luvun alussa sunnuntaisin

myös Kansallismuseon pihanurmikolla. Edmund Natusen kanssa koulutuksen vetäjänä toimi Hans Lehtinen.

2. Kuva *Eva Lindblom, Irja Soikkeli ja Helga Salonen koirineen Kansallismuseon pihalla toukokuussa 1961*

Vuonna 1961 kerho järjesti taipumuskoekurssin, ja ensimmäinen taipumuskoe pidettiin seuraavan vuoden lokakuussa Mäntsälässä. Tuomarina oli Henrik Hammarlund Ruotsista. Taipumuskokeen vakiinnutettua asemansa niitä pidettiin 1-2 vuodessa eri puolilla Etelä-Suomea.

Kerho perusti v. 1963 kapt. E. Natusen nimeä kantavan taipumuskokeessa jaettavan kiertopalkinnon, Tapio Wirkkalan suunnitteleman hopealautasen. Sillä haluttiin kunnioittaa Edmund Natusen ansioita kerhon ja erityisesti taipumuskokeen hyväksi tehdystä työstä.

Etelä-Suomen Spanielikerholle kertyi vuosien varrella mittava kiertopalkintokokoelma. Arvokkain ja tavoitelluin on ollut Ester Selestén nimeä kantava kasvattajapalkinto (per. 1964).

Kerhon toiminta on kattanut useat koemuodot: metsästys, jäljestys, taipumuskoe ja tottelevaisuus.

Ensimmäiset spanielien metsästyskokeet pidettiin Vesilahdella 24.8.1965 järjestäjänä Hämeen Spanielikerho, Suomen Cockerspanieliyhdistyksen (per. 1959) manttelinperijä. Spanieliliitto oli heti perustamisensa (v. 1964) jälkeen ryhtynyt laatimaan metsästyskokeelle sääntöjä. Etelä-Suomen Spanielikerho oli alusta alkaen aktiivisesti mukana koetoiminnassa. Alkuaikoina kerhon ahkerimmat metsästyskokeissa kävijät olivat Lars Ehrnrooth springerspanielillaan Belair's Bonnie ja Osmo Kauppinen cockerspanielillaan Chicky of Finline. Molemmat koirat olivat rotujensa ensimmäiset kaksoisvaliot. Rotunimitys englanninspringerspanieli otettiin käyttöön Spanieliliiton esityksestä vuonna 1975 erotuksena v. 1967 Misse Puolakkaisen maahan tuottamasta walesinspringerspanielista.

3. Kuva: *Lars Ehrnrooth ja Artemis av Tyris*

Etelä-Suomen Spanielikerho järjesti ensimmäiset fasaanikokeet 22.10.1967 Nurmijärvellä ja ensimmäiset vesilintukokeet 7.9.1968 Pernajassa. Kerho onnistui saamaan sopivat maastot Nurmijärven lisäksi Hämeenlinnan seudulta, Pernajan Isnäsistä, Vanjärven ympäristöstä ja Elimäeltä, ja myös Parikkalan Siikalampi, joka nykyään on luonnonsuojelualue, toimi vesilintukokeiden järjestämispaikkana. Kerho oli pitkään jokseenkin omavarainen toimihenkilöiden ja koetuomareiden suhteen.

Suomeen metsästyskoirien jäljestämiskoe eli MEJÄ tuli vuonna 1957. Lauri Vuolasvirta oli tutustunut koemuotoon Saksassa. Aluksi koe oli sallittu vain mäyräkoirille. Spanieliväki kiinnostui koemuodosta, ja 11.10.1965 Kennelliitto myönsi anomuksesta osallistumisoikeuden myös spanieleille. Hämeen Spanielikerho ehti ensimmäisenä järjestämään MEJÄ-kokeen spanieleille 5.11.1965. Etelä-Suomen Spanielikerhossa, joksi nimi muutettiin Spanieliliiton perustamisen yhteydessä, innostuttiin koemuodosta, ja kerhon ensimmäinen koe järjestettiin seuraavana keväänä 22.5.1966 Kalkkisissa. Kokeeseen osallistui mm. Lars Ehrnrooth springerillään Belair's Bonnie. Saman vuoden syksynä kerho järjesti toisen kokeen, jossa menestyivät Lars Ehrnroothin omistama springerspanieli Artemis av Tyris, Misse Puolakkaisen omistama springerspanieli Mustela M. Aminette ja Aili Nevalaisen ja Maire Järvenpään yhdessä omistama cockerspanieli Brightmind Elena.

Kerholaisten omistamia ensimmäisiä jäljestämiskokeessa käyttövalion arvon saaneita koiria olivat Lars Ehrnroothin Artemis av Tyris, Björn Holmströmin omistama cockerspanieli Craighleith Dick Turpin, Berit Kauppinen cockerspanieli Brightmind Katherine sekä Aili Nevalaisen cockeri Brightmind Isidora. Vuonna 1967 Kennelliiton valtuuston päätöksellä spanieleille voitiin myöntää käyttövalion arvo metsästyskokeen VOI 1-tuloksen sekä jäljestämiskokeen VOI 1-tuloksen ja hyväksytyin taipumuskokeen perusteella. Vuonna 1975 tehdyn jäljestämiskokeen sääntöuudistuksen myötä kokeessa myönnetty valionarvo tuli olemaan

jäljestämisvalio (JVA).

Spanielien MEJÄ-mestaruuskokeet aloitettiin vuonna 1970 Spanieliliiton mestaruuskokeena. Jäljestys sai vähitellen yhä enemmän harrastajia myös etelä-suomalaisten joukossa, ja 1980-luvun puoliväliin tultaessa kerhossa oli joukko menestyneitä koiria ja innokkaita harrastajia.

Ester Seleste oli paitsi ulkomuototuomari myös cockerikasvattaja kennelnimellä of Dane. Hänen aloitteestaan ryhdyttiin vuonna 1963 järjestämään matkoja Cruftsin jokavuotiseen suureen koiranäyttelyyn Lontooseen. Hyvin tavallista oli, että näillä käynneillä hankittiin koiria omaa koirakantaamme uudistamaan.

Spanielitoiminta alkoi saada uusia harrastajia, ja uusia spanielikerhoja syntyi eri puolille maata. Vuonna 1964 perustettiin Suomen Spanieliliitto - Finlands Spanielförbund ry, jonka hyväksi Suomen Spanielikerho luopui rotujärjestöoikeuksistaan. Tässä yhteydessä yhdistys sai nykyisen nimensä Etelä-Suomen Spanielikerho ry ja alueellisen spanielikerhon statuksen.

1970-luvulla kerho alkoi julkaista omaa lehteä, jonka toimittamisesta vastasi Isabella Holmström. Hänen jälkeensä kerholehden julkaisemisesta huolehti Ritva Hälikkä v. 1987 – 1992 ja viimeisinä ilmestymisvuosina Minna Toivola.

Suurimmillaan kerhon jäsenmäärä oli 1990-luvun alussa, yli 900. Tällöin spanieleiden rekisteröintimäärät olivat myös suuria. Cockereita, lukumääräisesti suurinta spanielirotua rekisteröitiin parhaina vuosina 1970-luvun alussa n. 2700 koiraa vuodessa, kun määrät nykyään ovat 600 – 700 rekisteröintiä.

Keväisin ja syksyisin järjestettiin trimmauskursseja, joilla opettajina toimivat kerhon jäsenet. Näyttely- ja tottelevaisuuskoulutustilaisuudet siirtyivät Malmilta Kansallismuseon pihan kautta Myllypuron väestönsuojaan, jossa niitä pidettiin viikoittain siihen saakka, kunnes Helsingin kaupunki otti tilan omaan käyttöönsä v. 2010.

5. Kuva Näyttelyharjoitus Myllypuron väestösuojassa

Elokuun 9. päivänä 1972 kuoli Etelä-Suomen Spanielikerhon pitkäaikainen puheenjohtaja Ester Seleste. Hänen poismenonsa koettiin suurena menetyksenä.

Kerhon uudeksi puheenjohtajaksi tuli toimintakaudeksi 1973 Hans Lehtinen. Hänen jälkeensä ovat puheenjohtajina toimineet Kirsti Wuorimaa v. 1974 - 1975, Tuula Salomaa v. 1976, Eeva-Maija Pikkanen v. 1977 - 1978, Markku Puumala v. 1979 - 1980, Björn Holmström v. 1981 - 1985, Ritva Hälikkä v. 1986 - 1992, Raimo Martikainen v. 1993 - 2003, Olli Pajala v. 2004 - 2006 ja Ville Vasunta v. 2007 - 2008, Sirkku Ingervo v. 2009 – 2010, Satu Savolainen – Pulli v. 2011 - 2014 ja Anu Kokkarinen v. 2015 -.

Svenska Klubbenilla vuonna 1982 pidetyssä kerhon 35-vuotisjuhlassa, jonka juhlaillallisiin osallistui n. 100 henkilöä, yhdistys kutsui kunniajäsenekseen kerhon perustamisesta lähtien mukana olleen ja aktiivisesti jalostustoimikunnassa toimineen Edith Ollisen.

6 . Kuva 35-vuotisjuhlan juhlayleisöä. Oikealta Helsingin Seudun Kennelpiirin puheenjohtaja Ralf Lundell, Kirsti Wuorimaa, kerhon puheenjohtaja Björn Holmström, kunniajäsen Edith Ollinen, Spanieliliiton puheenjohtaja Eero Santala, Tuula Salomaa ja Osmo Kauppinen

7. Kuva Kerhon vaikuttajia Ester Seleste ja Osmo Kauppinen

Muutama kerhon jäsenten omistama kennel aloitti toimintansa 1940- ja 1950-luvuilla. Varsinaisesti kenneleiden perustaminen vilkastui 1960-luvulla. Näyttely- ja koekentiltä tutuiksi tulleita entisen tai nykyisen jäsenkunnan kenneleitä on yli 150.

2000-luvulla kerho on uudistunut muuttuvan maailman mukana. Jäsenmäärä 2010-luvulla on ollut sadan molemmin puolin. Sillä on nykyisin omat nettisivut ja sen jäsenille on oma facebook-ryhmä.

Viime vuosina koetoiminta on keskittynyt pääosin MEJÄ- ja taipumuskokeisiin. Kerho on myös järjestänyt useita kertoja Spanieliliiton TOKO-mestaruuskokeen. Kerho on hankkinut ostopalveluna kursseja jäsenilleen, mm. suosittua rally-tokoa. Lisäksi on kokoonnuttu ulkoilemaan kimpपालenkille yhdessä koirien kanssa tai viety koiria uimalaan.

Etelä-Suomen Spanielikerho - Syd-Finska Spanielklubben ry:n, maamme vanhimman spanieliyhdistyksen 70-vuotiseen taipaleeseen on mahtunut tuhansia tunteja harrastuksella ja asiantuntemuksella suoritettua työtä. 70 vuoteen on mahtunut ainakin 120 sukupolvea suomalaisia cockereita ja kymmeniä sukupolvia muita spanielirotuja. Etelä-Suomen Spanielikerho haluaa yhtenä Spanieliliiton jäsenkerhona työskennellä spanielitoiminnan hyväksi ja se lähtee luottavaisin mielin seuraavalle vuosikymmenelleen.

Teksti

Ritva Hälikkä

Anu Kokkarinen

Liisa Pajala

Arkistotiedot ja kuvat Spanieli-lehti vuodesta 1964 –